Now We Are Free

On Iunie 08, 2018

Învață să descoperi semnificațiile vieții în clarobscurul conștiinței unde cuvântul își mărturisește atașamentul față de firul original al unei povești adevărate, repetată la infinit.

Numele meu, pe care trecutul îl lasă în seama soarelui care e veșnic, eu Juba, sunt doar o rămășiță a gladiatorului care altădată îi delecta pe locuitorii Romei cu suferința sa, cu tăria de a lupta până la ultima picătură de sânge, cu umilința de a muri în numele multor paradisuri care urmează doar după infern. Fiecare parte din mine stă mărturie unei lucidități conștiente de actul săvârșit contra valorilor morale acceptate de lumina credinței pure.

Asemenea mie, orice sclav are dreptul să-și scrie istoria fără să ceară nicio răsplată generoasă din partea lui Dumnezeu, ca un soi de obligativitate față de încheierea unei anumite etape de viață și începutul unei noi căi de urmat într-o vreme în care îngerii nu mai zboară, pentru că acolo unde nu e rugăciune cerul se face ca piatra. Faptele pe care memoria timpului și inima mea nu le va șterge niciodată se îndreaptă, cu bune și cu rele, numai spre cei ce îmi sunt alături într-un *adagio of lingering sadness*.

Există o clipă în istoria lumii, o secundă astrală care se adaugă orei neîntrerupte pe care imaginația o scaldă numai în lucrările pictorilor, o micro-materie dintr-un univers fără nume care schimbă hotărârea și acțiunile omului de rând. Sufletul unui gladiator, adâncindu-se într-o mirare fără seamă: "Ce oare caut eu aici?" pe un tărâm al celor ce nu pricep realitatea credinței, ca într-o carte în care nu poți citi decât așa, pe scurt, un rezumat, își cârmuiește cu greu trupul spre victoria unei clase de vârf a societății.

Ceea ce reușești să finalizezi în Colosseum nu-ți este acceptat decât ca libertate de a spune DA, până la un punct.

Dacă aș fi fost un pic mai înțelept decât moartea, de care m-am lovit la fiecare pas, probabil aș fi ocolit condițiile și cauzele determinate de statutul meu și aș fi încercat să forțez actul de voință liberă spre împlinirea poruncilor puterii divine. Chiar și așa, viața mea ar fi devenit insuportabilă, pentru că având de ales între eternitate și efemeritate nu aș fi putut întrezări o lume a bravilor războinici și a femeilor luptătoare ce-i însoțesc cu iubire până la capătul ei. Doar prezentul contează.

Leadership: Te înscrii în niște evenimente care se doresc tot atâtea momente de reevaluare a unei poziționări față de o viață ce poate fi descifrată prin dimensiunea zbuciumului sufletesc auzit doar prin credința în nemurire?

Cu puterea de rezistență pe care mi-o dat-o steaua norocoasă, am supraviețuit sublimului Quo Vadis din spatele unei povești sângeroase doar ca să scriu cu lacrimi în ochi aceste rânduri pline de tristețe și regret, pe care razele de foc ale soarelui, tangente la suprafața Pământului, le vopsește în culoarea frunzelor pomului care freamătă liniștitor în briza unei mângâieri de vară. Păcat că norocul meu nu a fost de partea celui căruia îi datorez viața.

Cine va citi aceste rânduri le va pune, poate, în sânul unei inimi de leu care în același chip cu Maximus Decimus Meridius va sparge zidul de piatră al robiei și va atinge el însuși culmile unei notorietăți niciodată câștigate de un împărat ca Lucius Commodus, pentru a renaște o istorie a biruinței prin luptă și suferință.

Eu însumi îl invidiez pe Maximus pentru capacitatea lui de a cugeta, de a lupta, de a nu se da bătut, de a crede într-un singur ideal care îi conservă existența într-o continuă verificare a divinității, conferindu-i o superioritate care spune, de fapt: „Dacă eu aș fi împărat, nu m-aș purta niciodată așa cu sclavii”.

Leadership: Încerci să scapi de înfrângerea propriei neliniști sub actiunea unor forțe de răspuns la producerea unor evenimente asupra cărora numai timpul își lasă amprenta?

Sunt aplecat asupra trupului care a făcut din eroul unei tragedii o legendă a luptătorilor neînfricați, o piatră de temelie a edificiului pe care s-a zidit o istorie sângeroasă, o regândire a reprezentării unei realități care poate fi interpretată în diferite moduri. Nimic nu stă în fața destinului de gladiator, chiar dacă ai repurtat victorii glorioase, decât moartea.

Muritorul și-a reglat conturile cu viața. În timp ce mâinile și picioarele i se zbat convulsiv, din gât auzindu-se un horcăit profund, ochii aproape pierzându-și strălucirea, buzele sale încearcă cu o ultimă sforțare să contureze singurul cuvânt care, la urma urmelor, reprezintă cel mai mare triumf al vieții: "FREEDOM".

Povestea lui Maximus Decimus Meridius dăinuie prin ecoul plin de sânge a unor aventuri inimaginabile desfășurate într-un mare amfiteatru, numit Colosseum pentru că se afla în apropierea unei statui imense din bronz, Colosso.

Bănuiesc că pentru a stăpâni întreaga Romă, Maximus nu avea destulă abilitate, nu era un geniu al efectelor exceselor de inspirație, fiindcă a lovi scuturi și a crăpa capete nu este de-ajuns într-o guvernare, mai e nevoie și de un soi de răutate vecină cu nebunia care să îndrume masele spre o isterizare din cauze greșite. Satisfacția lui pur spirituală venea din conștiința puterii pe care o avea asupra trupului său clădit special pentru a lupta.

Ca și autor al acestor rânduri pline de adevăr, care fac elogiul devotamentului cel mai sublim, ridicat ca o piatră de hotar deasupra legilor unei lumi neînțelese, în virtutea rațiunii manifestată în universalitatea sa, nu regret nicio clipă moartea eroului care a creat legiuni întregi de fani ai unei realități care va bântui veșnic istoria.

Singura mea nemulțumire este că nu am avut destul timp la dispoziție pentru a discuta mai mult cu el. Avea un fel aparte de a privi și de a trata oamenii, lucrurile, evenimentele din imediata proximitate, ca și când ar fi încercat să le stăpânească rațiunea în curgerea și metamorfoza lor continuă.

Leadership: Te consumi într-o permanentă pendulare între putința de a-ți rescrie povestea și luciditatea extremă cu care îți mărturisești neputința de a da un nou sens vieții?

Cuvintele înălțate de istorie ca un frumos mausoleu, "My name is Gladiator", trec prin firele unui lanț de amintiri care cheamă mereu intensitățile unui clarobscur sufletesc înscris în competiția cu propriile limite, pentru a compune împreună cu deznodământul unui destin rebel un nou set de configurații existențiale. Ele vor fi mereu surprinse în imagini vii de către pictori și scriitori, având impact prin experiențele autentice pe care le oferă.

Niciodată n-am să renunț la omul care își demonstrează mereu atașamentul. Dar e prea târziu ca să mai sper. Nu mi-a mai rămas decât să-l privesc pe Maximus cu nostalgie, așa cum îl privește și apusul, pe cât de frumos, pe atât de apăsător. Îi strâng mâna cu venerație și respect chiar înainte ca el să închidă definitiv ochii. Simt alunecarea sufletului său în veșnicie, un mesaj venit din altă lume de tipul "Recepționat" născând o speranță a timpului care face din sclav un zeu nemuritor. Now you are free !

Bun prieten, am fost mereu alături de tine în Colosseum, în scurtele momente ale spectacolului dintre viață și moarte, ca niște diamante care își reflectă strălucirea până la cer, care după atâtea operații de șlefuire la temperaturi extreme ajung să fie prelucrate în mii de fațete de o înțelegere neclară a existenței, dar care strălucesc mereu, radiază, și sunt minunate oricât de ciobite ar fi.

Sunt sigur că vei reînvia în viitorul îndepărtat, sub un alt nume și altă înfățișare. Probabil vei fi reîntâlnit sub forma puterii unui alchimist care luptă alături de materie, ținând în mâna dreaptă cartea universală a transmutației, cu împletitură de un roșu sângeriu ca al mantiei gladiatorilor, iar în mâna stângă ținând scutul conștiinței libere, taina credinței într-un cuget curat.

Știința zeilor este mută, dar ne lasă la dispoziție puterea interpretării misterului vieții. Singurul gând la care mai am acum puterea să reflectez, și cu care închei această relatare, va rămâne înregistrat în memoria timpului ca un profil autentic al gladiatorului care își rescrie povestea:

Niciodată sufletul nu o să doară mai tare ca atunci când simți că nu ai fost de ajuns pentru a schimba o lume.

Now We Are Free este motto-ul celor care luptă pentru a-și câștiga libertatea vieții, plătind chiar cu prețul dureros al nemuririi. Pregătește-te la orice pas să întâmpini niște evenimente la care nu te așteptai, menite să-ți schimbe destinul !

* Notă: Now We Are Free

Source: https://neculaifantanaru.com/now-we-are-free.html